

alt dette sammen, faar jeg ud deraf, og jeg synes, at ogsaa det ærede Thing maa faae ud deraf, at der ikke blot er bevist forskjellige Tilfælde af Tryk, men at der ligger en hel Del mere bagved. Ja, jeg kunde gjerne navne det ene Tilfælde til, at en fattig Mand i Korsør, der er Kuldrager og Venstremand, fik af en venligsindet Høiremand to Dage før Valget det Raad, at han helst skulde holde sig hjemme, da det var mindre helbdt at være paa Pladsen, naar Opfordringen kom om at rejse til Slagelse, og da han dog kom paa Arbejdspladsen, fik han af den samme velvillige Mand det Raad at skule sig, naar en vis nærmere betegnet Mand nærmede sig. Hvorfor er der nu ikke bevist Mere, kan der spørges, naar der er Klaget over saamange Tilfælde. Ja, der er det, jeg synes, Svaret maa ligge nær. Der kan være Mange, som føle sig overbeviste om, at de have været under et Tryk; men naar de komme for Protokollen, have de ikke just et bestemt Ord sagt til dem, som de kunne anføre til Protokollen. Og saa er der ogsaa et Andet, ganske vist sørgeligt, men sandt. Jeg nævner det, da vi havde Skjælskørvalget for. En fattig Mand, som er bange for sin Godseier eller Fabrikherre paa Valgdagen, er ogsaa bange for Hørsdagen, naar han staar overfor Protokollen, og det er menneskeligt, at han søger at fortælle i saa fornuftende og lempelige Udtryk som vel muligt. Vi kunne forstaa det, og det er uret og urigtigt, naar der bliver sagt: Ja, naar Husmandene ikke tør vove at stemme, som deres Overbevisning er, og frit ud sige til Protokollen, hvorledes det er gaaet for sig, er det usselt og jammerligt og et Bevis for, at de helst maatte af med hele deres Valgret. Det er et daarligt Svar at give derpaa. Det Bedste er, at vi Alle, Høire og Venstre, hjælpes ad til at affaafe det Valgtryk, som bringer den fattige Mand i en yderst pinlig Stilling, og sætte vi os i Tanken i den vedkommende fattige Mand's Sted, kunne vi bedst forstaa Stillingen, saa kunne vi bedst dømme retfærdig. En anden Ting vil jeg ogsaa nævne. Naar der er blevet talt om Valgtryk fra Høire, saa siger Høire, at Venstre trykker ogsaa. Det er et daarligt Svar. Fordi min Nabo gjør noget Galt, har jeg ikke Lov til at gjøre det Samme. Nei, istedetfor at svare saaledes, skulle vi hjælpes ad fra Høire og Venstre til at faae dette affaaft,

og naar der er talt om, at Venstre ogsaa trykker, saa har jeg allerede dengang sagt: Lad os faae det frem! Det Spørgsmaal, der ligger for, er altsaa: Hør dette Valg godkjendes? Jeg maa rigtignok sige, at naar nu hele Udvalget erkjender, at der har været Tryk, og at der har været Misligheder tilstede, — og derom er jeg for min Part grundmuret overbevist —, og naar man er overbevist om, at Valget uden dette Tryk vilde have faaet et andet Resultat, samt naar selv Høirebladet „Slagelseposten“, som jo ellers maa have set denne Sag med andre Øine, rent ud siger, at Seiren i Slagelsekredsen er vunden paa Grund af et Valgtryk — om den end siger dette med andre Ord — saa er det mig usforstaaeligt, at vi kunne komme til at godkjende dette Valg, thi jeg mener tværtimod, at vi maatte komme til at sige: Lad det Valg gaa om. Der er jo megen Sandsynlighed for, at det næste Gang vilde komme til at gaa paa en ganske anden Maade, thi Valgtrykket er jo nu misbilliget fra forskjellige Sider her i Thinget, og endel Mænd ere blevne offentlig fremdragne, som dog vistnok ville krympe sig ved atter at komme saadan frem, saa at de nu ville holde sig mere tilbage og ikke lade deres Sidstighed komme saa langt frem. Det er jo blevet erklæret af Forvaltere og Forpagtere fra forskjellige Steder, at det ikke var Meningen, at de vilde udøve et Tryk paa dem, der stemte; de kunde stemme, som de vilde, de vilde dog ikke komme til at lide nogen Fortræd. Ja, dersom Husmandene kunde stole paa det og tro paa det, saa er det rimeligt, at Mange, som sidst stemte paa den ene, nu ville stemme paa den anden Kandidat, at Mange, som før bleve hjemme, nu ville rejse ud og stemme. Derved vilde der være Sandsynlighed for, at vi kunde faae et frit Valg, og det er kun det, som jeg forlanger. Dersom Høire virkelig har Flertal i Kredsen, saa skal det naturligvis have sin Mand, men Valget skal være frit, thi ellers maa det misbilliges. Men, hvilken er den mest virksomste Maade at udtale en saadan Misbilligelse paa? Den ærede Ordsfører mener, at det er ved at vedtage Flertallets Indstilling; jeg tror nei. Et Par Røster ere fremkomne i et Par Ordser om, at en saadan Misbilligelse kan ikke regnes for Noget. Ja, en Misbilligelse forbunden med Godkjendelse af Valget faar i